

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-n. nr 20

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria :
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrît de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscrisuri nu se napolază

ADMINISTRAȚIA :

Arad, Deák Ferencz-n. nr 20

INSERTIUNILE :

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Pangermanii din Ungaria.

(R.) Cine a asistat la *congresul naționalităților* ținut în Budapesta în vara anului 1895, își va aduce aminte de Steinacker, publicistul german care și până atunci, dar mai ales atunci, ne făcuse mari servicii.

Despre Steinacker presa maghiară începe să scrie ează. „Budapesti Hirlap” zice că — *redivivus!* După ce Steinacker fusese adică deputat și secretar al Camerei de comerț din Budapesta, furia șovinistă îl silise să renunțe și la mandat și la postul de secretar; agiul publicist se retrăsese la Pojon. Alergările trecute l'au scos însă ează la iveală. Candidase adică într'un cerc din Banat, unde dacă n'a reușit să fie ales, a deșteptat însă pe șvabii amorțiți, în cât presa maghiară s'a luat de griji.

Acum de curând el a scris în „Gross Kikindaer Zeitung” un articol în care arată, că terminul *maghiar* nu exprimă o noțiune politică, ci etnică. Limba ungurească însă nu face deosebire între cuvintele ungar și maghiar, și nici n'are de cât p'acest din urmă cuvânt (*magyar*). Cetățenii ungari suntem toți, zice Steinacker, ceea ce nu însemnează însă că este un popor politic maghiar, ci toți împreună: Nemp, Unguri, Români, Serbi, Slovaci etc. formăm statul ungar. Maghiarii vor să explice însă lucrurile așa, că poporul politic ungar nu poate fi de cât neamul maghiar etnic. Așa s'a făcut apoi modă din maghiarizare. Asta-i însă șovinism. Că cine va să fie bun cetățean ungar, nu-i nevoie să fie în același timp și maghiar. Din contră, este un nemernic, om fără caracter și un mizerabil cel care se maghiarizează. Steinacker termină: „Țineți bine minte aceasta, concetățenii mei germani-ungari. A fi cetățean ungar nu însemnează a fi maghiar. Spuneți-o aceasta tuturor celor care ar voi să vă răpensea ori să vă fure limba, sub pretextul că asta-i lucru — patriotic!”

Nu se poate un lucru mai clar. Pentru Unguri însă asta-i *pangermanism!* A explica ceea ce Maghiarii încurcă cu reacredință, a respinge pe față un atac făcut cu atâta perversitate, însemnează agitare în contra naționalității maghiare și a siguranței statului ungar.

Dar în felul acesta azi mâne a vorbi nemțește ori românește va însemna — revoluție!

Cine nu înțelege, că o presă de felul acesta departe de ași îndeplini misiunea: să facă o sănătoasă educațiune poporului, numai încreștă lucrurile, falsifică istoria, interpretează fals chestii de drept public și agită împotriva celor cari vor să lămurească adevărul.

Și încă „Budapesti Hirlap” se miră că naționalitățile dsu o atenție deosebită scriselor lui Steinacker și chiar ne face pe toți amici ai — *pangermanismului*.

Apoi da: dacă *pangermanism* însemnează ceea ce spune Steinacker, că e ticălos adică cine-și lasă limba

și legea de dragul șovinismului, apoi noi toți suntem unit pangermani, alții panslavici, panserbi și daco-români, pentru că toți vrem să rămânem fi credincioși ai neamului nostru și cetățenii buni ai statului ungar.

Contra lui Goluchowsky. Șovinistii cu nici un chip nu vor să se impace cu ministrul de externe, care „preferază” mereu pe fi „nașionet” dela slujbele frantuze în reprezentanța monarhiei. „Magyarország” într'un recent număr izbucnește în următoarele:

Bate la ochi, că contele Goluchowsky a adunat în jurul său în minister oameni de aceea, cari au fost cu el la Bucur. și, când era ministru al monarhiei în România. Pe timpul lui erau la ordinea zilei în România cele mai violente mișcări anti maghiare, pentru a căror sugrumare (?) Goluchowsky nici degetul cel mic nu și l'a mișcat. Foltica pe care el o urmează astăzi din Balplatz, e continuarea a aceleia pe care a făcut o în București. În cercul politicianilor maghiari deja de mult e mare nemulțumirea față cu Goluchowsky și în urma recentelor evenimente se va și da expresie acestei nemulțumiri.

Va să zică, maghiarii sunt nemulțumiți de politica tripla-aliației și de atașarea României la Tripla alianță? Mult mai durează nebulia rimieriano-morăvii!

Șovinismul în Austria. În Austria situația se schimbă de pe zi pe zi. Eri spiritele erau atât de încordate în cât primul ministru Körber a simțit îndemnat să amenințe opoziția. Vedem că nu o poate duce altfel, se asigură că Körber va usa de mijloace extraordinare. Paroziile opoziționale au ținut eri conferențe pentru a stabili modul de procedură în caz dacă guvernul într'adevăr va lua de mijloacele ce Körber a pus în vedere.

Din Dietă.

Ședința dela 7 Decembrie.

La ordinea zilei este continuarea discuției asupra cererilor prezintate Dietei. Cererea comitatului Hont, care a se modifica legea de naționalitate, se predă guvernului. Deputatul kossuthist Madarász Ioșef o recomandă atențiunii deosebite a guvernului (Aprobări generale).

Se naște o vie discuție în jurul stabilisării țiganilor vagabonzi. Iau cuvântul Szederkényi și Herteledi. Primul-ministru declară că până acuma nu e găsit o soluție pentru această problemă. Gabányi Mikloș recomandă ca copii de țișani să fie luați și dați în asiluri, unde să crească din eri „patrioți”. (Ilaritate).

Rakost Victor: Dar cu femeile ce să facă?

Vine la rând petiția lui Bartha Ferencz și tovarășii, prin care se cere punerea sub acuză a guvernului Bánffy.

Rakowsky cere să se cetească petiția. Molnár cere să fie cercetată cererea de comisia juridică. Madarász cere să se amâne discuția pentru altă dată. La propunerea primului-ministru Széll, parlamentul trece la ordinea zilei peste petițiile, care se pune a dosar.

Cererea de regulare a pensiunii învățătorilor poporali se predă ministrului de resort, Wlassics. Kossuthiști aprobă alături cu guvernamentalii, pe când poporalii protestează că nu se recomandă cererea atențiunii „binevoitoare” a ministrului.

Heltai Ferencz interpelează pe ministrul de comerț în chestia regulării salariilor funcționarilor căilor ferate de stat. Ministrul Hegedüs răspunde ca justele cereri vor fi luate în considerare, căci a cetit memorandumul ce i-s'a presintat și va lua măsurile pentru încetarea gravaminelor.

Ședința dela 9 Decembrie.

Se continuă discuția asupra cererilor înscrise la ordinea zilei și rămase de Sâmbătă.

Intâia este cererea reducerii anilor de serviciu militar dela 3 la 2. Deputatul Okolicsányi László sprijinește cererea, ear Molnár cere să fie înaintată ministerului cu recomandățiune de a se lua în considerare. Beöthy Akos polemizează cu Széll, care susține că e același lucru prezentarea cererii cu sau fără recomandăție ministerului. Dieta ia în considerare punctul susținut de primul ministru.

Restul ședinței l'a ocupat cu totul cererea lucrătorilor fără de lucru. S'a pornit o lungă discuție asupra acestei chestiuni. Au vorbit Csávo'szky Lajos, Visontai Soma, Vásovny Vilmos, Csernoch Iános și Pichler Gyözö, cerând urgente măsuri pentru lecuirea acestui desastru.

Dezbaterea se va continua în ședința următoare; are să mai ia cuvântul poporalul Ernszt Sándor, și să răspundă primul-ministru.

Primejdia.

Scrind despre primejdia pangermană, corespondentul din Chichinda al ziarului „Pesti Hirlap” zice:

Ceea ce mărește primejdia e faptul, că gruparea pangermană, azi încă mică, așepe a paca cu Sêrbii naționaliști facontra Maghiarilor și a Șvabilor patrioți.

O pedecă mare este pentru maghiarizare și faptul că cel dela comitat într'una se târguesc, pactează și caută a se înțelege cu Sêrbii...

Va să zică însuși stăpânii zilei pactează cu Sêrbii, din silă, se înțelege. Ei, de ce să fie atunci crimă ca pangermanii să se alieze cu Sêrbii pentru a silii stăpânirea la reșectarea legilor?

Cât despre primejdia daco-română, corespondentul aceluși ziar (Nr-ul dela 1 Dec.) scrie:

Deși abea se observă, totuși cile următește cu atenție, vede imigrarea din seama afară intensivă a Românilor în aceste locuri. La Chichinda, de pildă, înainte cu 10 ani abea erau 400 Valahi; azi sunt peste 1000. Tot așa sporește și prin jur. Dig le apărare și în contra acestui potop nu poate să fie de cât șvabimea maghiarizată, recrutată din staul Germanilor patrioți de azi.

Cu alte cuvinte, politică subțire: să maghiarizeze pe Șvabi, ca astfel să reziste în contra potopului valah, care amenință, în Banat, Maghiarimea!

Ziarul urmează:

Cum sporește Valahimea, stată Sânt-Miclăușul-Mare, unde înainte cu 30—40 ani nu erau Valahi, ci numai Nempți, Ungari și Sêrbi, dar azi ei formează majoritatea populațiunei. Francitirorii lor au ajuns deja până la Panciova, unde înainte cu doi ani au înființat societate culturală, deși înainte cu 10 ani nici nu știau că sunt Români pe lume.

Și totuși patrioții vor să maghiarizeze Banatul?!...

Tinerimea din Budapesta.

În sinul tinerimei noastre din Budapesta încă dela începutul anului școlar sunt neînțelegeri. Am fost recercați de mai multe ori să publicăm corespondențe și articole privitoare la regretabila situație din staul societății „Petru Maior”. Interesul viu și dragostea sinceră pe care o avem față de tinerimea noastră, dorința nestămatată ce o avem de a nu supărâ nici o parte dintr'nsa, ci cu egală iubire să îmbrățișăm pe toți, căci fiecare tiner universitar este o speranță și o podoabă a neamului, ni-a făcut să nu publicăm nimic ce se refere la cearta dintre dênșii. În urmă, chiar cei cari stăruiseră să luăm atitudine, ni-au mulțumit că nepublicând nimic, am contribuit ca lucrurile să nu se înverșuneze ci să se pornească p' o cale care duce la înțelegere frățoasă.

Azi primim d'odată trei declarațiuni și articole, din ambele tabere, cu rugarea să le publicăm.

Vedem cu durere, că taberole n'au ajuns încă a se înțelege. Dacă am publica cele trimise, desigur că chestia s'ar invenina încă.

Să nu fie deci cu supărare: nu vom publica nici acum cele trimise, ci iubitorii nostri tineri le adresăm o rugare: să negocieze înainte, să caute a se înțelege. Dacă sunt grunțaiți la mijloc, să aleagă un juriu înafară din staul lor, bărbați fruntași ai neamului. Să se adreseze de pildă veneratului protopop Dr. G. Popovici din Lugoj, care a mijlocit pacea și între luptătorii naționali! Să nu iasă în publicitate cu nimic, că numai durere putem simți așa, pe când împacându se lucrurile, obștea română întreagă îi va lauda.

MERCENARUL.

„Budapesti Hirlap” trece de ziar serios; ear' dl Jancsó Benedek, colaboratorul în chestia națională a zisului organ guvernamental, de om serios, ba chiar învățat.

Eată numitul învățat (ex ungue...) în laudatul ziar, cum tratează adevărul și cuvânta, într'un articol scris din incidentul morții marelui român V. A. Urechii:

Conjurația decemvirilor s'a făcut cu știrea lui (Urechii). Zece tineri au luat din casa Lig-ii câteva mii de franci și s'au dus la Geneva. Acolo au făcut jurământ, că totai vor infuria opinia publică europeană în contra Ungariei și apoi vin la Budapesta și aici vor omori pe câte unul dintre fruntașii bărbați politici maghiari, pentru a răbuna asupra fraților români. Decemvirii au

tocat mișoarele de franci ce au dus cu ei la Geneva și n'au mai revoltat Europa, nici n'au omorât, măcar un singur tiran. Azi (?) cel mai distins scriitor de comedit în România, Caragiale, a prins tipul tinerimei române în Rică Vânturianu. Mulți au acuzat pe Caragiale că nu a dat un tip, ci numai a caricatură. Gherea Dobrogeanu distinsul critic, socotește pe Rică Vânturianu figură vie...

În chipul acesta aprinde fostul mercenar al lui Bánffy, actual colaborator al ziarului „Budapesti Hirlop” furia șovinistă, insultând, falsificând în mod criminal adevărul, bombardând spirite de cărcimă, ce prind la ignoranță și sfidând cea mai elementară cuviință.

Dacă el crede ce a scris, e un iresponsabil; dacă nu crede, nu poate fi calificat.

Bánffy în lumina de azi.

Sub titlul „Requiescat”, aduce „Magyarország” la loc de frunte următoarea fotografie alui Bánffy:

„Eată un președinte al Dietei, care n'a fost nici când deputat, n'a luat parte la discuțiuni nici când, nu cunoaște obiceiurile; de drept, datorită, nici idei tulburii nu are, e incapabil de a construi o frază fără greșală și din cauza unei educații negleșite nici însemnarea cuvintelor nu o știe precis. Grămădește împiedecări după împiedecări, devine comic, când risii de el se face reșu la față și continuă a se chinul, pe când oamenii culți dau din cap. Cum a ajuns acolo? De ce a ajuns acolo?”

„Și eată un prim-ministru, care în baza studiilor sale nici solgăbirău, nici practicant de tribunal n'ar putea fi. Pentru care, când se ridică să vorbească — cuprinde groaza pe aderenții cari îi stau la spate, pentru că nu e capabil să lupte, n'are argumente, nici inspirație. Care însă este brutal și dă luraș prin viața de drept cu partidul său, ca turma înspăimântată peste sămănături. Cum a ajuns prim-ministru? De ce a ajuns?... ”

„N'a știut să-și câștige mijloace de guvernare. A fost incapabil să facă o lege bugetară. A ajuns în impas, s'a cufundat, s'a înecat. Cu disperare se agăța de lex-Tizza, ex lex. După ce n'a știut să guverneze în mod constituțional, s'a silit să guverneze fără constituție. Mai mult s'a legat de puterea sa miserabilă decât de constituția susținătoare a neamului său. Sforța-

rea lui însă a fost zadarnică. Opoziția l'a trântit din domnie și marele lui partid nu l'a ajutat...

„Nu-l iau în seamă (astăzi). Nu-l socotesc vrednic să discute asupra lui. Poate să moară unde l'or duce picioarele. Nu-l pun sub acuză. Nu-l trag la răspundere. Nu mai fac vorbă despre procederea lui. E socotit de un nimic în politică. Nimeni nu se teme de el; nimeni nu-l laudă; nimeni nu se ocupă de el. A apus din orizon. Requiescat!”

Oricât defrumos este acest panegiric politic, credem că se pripește „Magyarország” când se arată a crede că Bánffyismul a dispărut; Bánffy trăiește prin școala sa, de care nici „Magyarország” nu e tocmai prea îndepărtat!

DIN ROMÂNIA.

Dela Senat. În ședința dela 23 Noembrie, Dl Eug. Stătescu a anunțat astfel moartea lui Urechia: „Dior senatori, am durerea să vă anunț încetarea din viață a lui Vasile Alexandrescu Urechia, distinsul nostru vicepreședinte.

D-lor, Vasile Urechia a fost un patriot și un înlocat naționalist. De o activitate prodigioasă, luptător neobosit, el a luat parte la toate actele mari din cari a eșit consitruirea Statului român modern. Istoric distins, el a fost tot deodată necontent în capul mișcării literare, și a lăsat pagini neuitate în toate sferile de activitate ale inteligenței românești.

Moartea lui este o adevărată pierdere pentru România.

În semn de doliu, propun Senatului să se ridice ședința pentru ziua de astăzi.”

Dl N. Crăduțescu spune că ia cuvântul ca să exprime durerea tuturor pentru pierderea distinsului Vasile Alexandrescu Urechia. Numele său este și va rămânea legat de istoria intelectuală a poporului român, în ultima jumătate a secolului care s'a scurs.

Vasile Alexandrescu Urechia a știut să illustreze categoria, a știut să onoreze tribuna.

Este mare pentru noi pierderea lui Vasile A. Urechia, și de aceea am crezut că este bine să se ridice și de pe băncile acestea o voce care să se asocieze cu cuvintele dlui președinte și să vă roage să ridicăm ședința în memoria aceluia care nu mai este.

Dl P. Grădișteanu. Nu pot decât să mă anesc cu cuvintele bine simțite ale dlui președinte și să dăm ultima onoare aceluia pe care noi cu toții, Senatul l-am ales de vicepreședinte.

D sa roagă biroul să trimită condoleanțe familiei, și pe guvern să-l facă onorurile unei înmormântări naționale.

Dl P. S. Aurelian, ministru de interne: Pe dată ce am aflat de moartea neuitatului și ilustrului nostru coleg V. A. Urechia, guvernul a luat măsuri așa încât înmormântarea lui să se facă cu cheltuiala Statului, și în condițiunile cerute de situația pe care a ocupat-o Urechia.

Guvernul se asociază cu d-voastră la durerea mare ce o simțim cu toții, văzând disparițiunea aceluia, care până ieri a fost între noi, aceluia care, putem zice, a murit lucrând, căci Urechia, ieri la două ore, lucra în biroul său când a murit.

Aș ruga ca mâine, nu numai biroul, dar noi cu toții să asistăm la înmormântarea acestui ilustru fiu al țerei.

Dl Eug. Stătescu, președinte, spune că de oare-ce înmormântarea lui Urechia se va face mâine, crede că viitoarea ședință nu va putea fi decât luni, 26 curent.

Senatul încuviințează și se ridică ședința în semn de doliu, la orele 3 d. a., anunțându-se cea viitoare pe luni.

Din străinătate.

Din Germania. Reichstagul a continuat discuțiunea asupra proiectului noului tarif vamal.

Ministru de finanțe al Bavariei, baronul de Riedel, a declarat că guvernele federale sunt cu totul de acord în privința declarațiilor făcute de cancelarul Imperiului, dl de Bulow, că tariful vamal în discuțiune nu semnifică părăsirea politicii tractatelor comerciale. Aceste tractate însă nu trebuiesc încheiate cu sacrificiul celor mai vitale interese ale Germaniei.

— Proiectul de buget a fost depus în Reichstag. Cheltuielile prevăzute se ridică la suma de 2 bilioane 849.742.456 mărci, față cu 2.354.121.046 mărci din anul trecut. Camera de deputați a fost autorizată a cere un credit extra-ordinar de 182 milioane pentru cheltuielile extra ordinare și a emite bonuși de tesaur până la concurența sumei de 175 milioane pentru a face față creșterii eventuale a trebuințelor ordinare ale Imperiului.

Congresul pan-american. Se anunță din Mexic că lucrările congresului pan-american nu înaintază de loc. Se prevede că ședințele cari aveau să se termine la sfârșitul lui Decembrie vor fi prelungite până în Ianuarie, fără mare speranță, de a înțelegerea, de a se ajunge la o înțelegere

asupra chestiunii arbitragiului obligator și a creșterii unui tribunal internațional.

Judecătorii ovrei din Bavaria. Dieta bavareză a adoptat, cu 77 voturi contra 51, propunerea deputatului Heim, din centrul catolic, după care numărul judecătorilor israeliți din Bavaria trebuie să fie limitat. După „Münchener Neueste Nachrichten”, noua lege va fi sancționată de principele regent.

NOUȚĂȚI.

ABAD, 10 Decembrie n. 1901.

Alegerea dela Chișineu la Curie. Eri s'a desbătut la Curie petiția prin care 7 alegători maghiari au atacat alegerea lui Bánhidu, deputat al Chișineului, ales în contra Kossuthistului Lázár Zórd. Petiția înșiră casuri pentru a dovedi că autoritățile administrative au făcut cea mai ticăloasă presiune; Îndeosebi au presionat administratorii marilor domenii ale arhiducelui Iosif și a baronului Werkheim. Au votat apoi morții — adică în numele morților, după cum administrația a pus să voteze pe oamii de-ai sei în locul altora cari nici nu erau în cerc. S'a dat apoi, fără nici o genă, mâncare și băutură, în tot decursul campaniei electorale.

În numele petiționarilor a vorbit avocatul Dr. Nagy Sándor, ear apărătorul a fost Dr. Darányi. Acesta a arătat și el că nici opoziția nu s'a purtat mai bine, ceea ce noi credem bucuros.

Curia a delegat pe-un jude dela Tabla din Oradia care să vină la fața locului a face anchetă. Va avea să asculte vre-o 300 martori.

— Astfel speranță că peste 3—4 ani mandatul lui Bánhidu să fie nimicit. Șta guvernamentalii cum să potrivească lucrurile să nu peardă chiar când n'au dreptate.

Alegerea dela Gyoma. Ieri s'a făcut alegerea de deputat în Gyoma, unde rămasesse vacanță prin optarea lui Barabás pentru mandatul dela Oradea. A fost ales kossuthistul György Elek.

Atentat. Duminecă ministru Darányi mergând cu trenul la Pejon, a fost obiectul unei tentative de omor. Cine va a înțeles au pușca pe fereastra cupeului ministerului. Trenul a fost oprit, dar atentatorul, care era în haine țărănești, a dispărut fără a fi recunoscut.

RAMURA DE LILIAÇ

OUIDA.

(Urmare).

Trecea și iar trecea călare în fața locuinței noastre.

Îl observai mai întâiu prin figura-i frumoasă, căci oamenii urți ca mine nu lipsesc nici odată de a fi frapați de perfecțiunea fizică.

Călărea de minune și câștiga într'una la joc, unde dînsul era indiferent și dacă perdé; era adorat de toate femeile frumoase, era bogat, amabil, într'un cuvânt unul din acei oameni de cari toată lumea vorbește.

Dânsa mă sfătuia și mă ruga să joc și eu.

Ce n'a întrebuințat să mă convingă că e bine să-mi încerc norocul.

Refusal.

Nu că eram mai cinstit decât cei-l'alți, nu pentru că blamam pe cei-ce jucau, dar în cea ce mă privește, gâseam de extravagant de a risca pe o carte puținul ce câștigam.

Rezoluția mea era și-i-se părea foarte crudă.

Ea voia să-i dau rochi, să-i cumpăr bijuterii, întocmai ca damele cele mari, voia să se preumbe în trăsura ca și damele cele mari, voia să se îmbrace în rochi scumpe, voia să meargă seara la bal, voia... voia cu totul altfel decât cea ce era.

Aceasta e o boală foarte comună și în tot-d'auna mortală.

Puteam eu să-i satisfac dorințele? Nu. Ori eată bună voință aș fi avut.

Mă credea rău, îmi reproșea că nu voin să-mi procur plăceri.

Ea nu'mi ertă de a lucra după mintea și indemnul meu.

Sunt convins că atențiunea ei fu atracșă asupra lui Carolye mai ales pentru că juca și câștiga atât de mult.

Dînsul cunoștea pe directorul nostru. Într'o seară veni între culise, pe scenă și mă felicita pentru jocul meu.

Francheta sa îmi plăcu, spun drept; întrai apoi în loja mea pentru a mă îmbrăca.

Nevasta mea era acolo și împlătea dantele.

Lacrimi îi curgeau pe obraz.

— Ce plictisitor lucru de a sta singură. Nici nu-ți dai seamă! Te aplaudă, te chiană și eu nu văd, nimic, ci stau singură ad-

na mai pot. Aud în sală strigând bravo și eu sunt ostindită să stau singură.

Numai puteam să o văd în astfel de stare.

Îmi păru rău de ce am făcut, și a doua seară o condusei în sală, așa că dînsa să nu se mai plictisească.

Jucând într'o seară, observai pe Carolye, care se duse la director să-i ceară ca nevasta mea să-i fie recomandată. Între acte mă dusei și eu la dînsul. Dînsul mă rugă să-i permit să ne însoțească în pădure și acolo să dejunăm.

Primii această ofertă cu plăcere. Mă simții atras către acest om și aveam către el o credință oarbă.

A doua zi dînsul veni la noi într'o călească trasă de patru cai.

Camarazii mei trebuia să mă urmeze pe jos, pe căldură. Ei nu erau veseli ca altă dată; un fel de jenă îi stăpânea pe toți, aceasta nu din cauza marchizului.

Și cum nu era să se întemple aceasta, dacă puțin departe de noi pășteau caii pe iarba verde cu zurgălit de argint; când vinul nostru cel efin era înlocuit prin champagne, când lacheii ne serveau, în livrete de aur îmbrăcați.

De sigur că și el s'o fi plictisit între noi.

Cu toate acestea ei persista în a-mă că-i place tovărășia noastră. Camarazii fură foarte flatați; din parte-mi căuta să-mi rări în viitor invitațiile sale.

Aceasta fu iarăși una din subiectele de discuție între noi doi. Ea nu putea să înțelege de ce nu ne ducem la serbările favorabile acestui om bogat, a cărui opulență orbit-o; eu nu voiam să-i spun temerările mele, ea de sigur mă lua drept un tîmp sau un caprițios.

Îmi spunea că eu nu voiu să o fac fericită.

Încet, încet reproșurile se împuținară, dînsa se făcu supusă și blândă, stănd întregi la fereastra și cosând.

Reverile ei lungi mă mirau mult, când după o tăcere de câte-va minute, îmi adresa v'r'o vorbă, ea trăsărea, ca și cum aș fi deșteptat-o di'ntr'un vis.

Credeam că e bolnavă.

Dînsa însă îmi spuse că se simte bine destul de bine. Și la drept vorbind, mă odată nu l văzui ochii atât de tare arși și cu o față atât de aprinsă.

Aerul munților poate că o fi prea tare pentru asta dînsa e atât de nervoasă, în ziceam.

Ce aș fi putut face să n'o mai lăsingură.

Gazetă nouă populară. Cetim în „Deșteptarea” din Cernăuți: Facem cunoscut că în urma hotărârii luate de comitetul central al partidului popular, vom eda cu începere de la luna Decembrie st. v. a. c. o foaie nouă populară, care va apărea de două ori pe lună. Ea se va numi „Deșteptarea Poporului” și va scrie mai ales asupra tuturor lucrurilor de folos pentru poporul nostru dela sate și pentru târgoveții români. În 1/14 Decembrie st. v. va apărea întâiul număr și rugăm pe toți binevoitorii neamului nostru ca să trimită listele cărturarilor români gospodari. Numărul din luna Decembrie vor fi numerii de probă grațuit, iar cu ziua întâia a lunii Ianuar 1902, va începe anul de abonament. Ca preț de abonament s'a hotărât suma de patru coroane pe an.

Emigrările din Zemplin. Se scrie din Sátoralja-Uj-hely: Emigrările în America au început a lua dimensiuni tot mai mari nu numai prin părțile locuite de Slovaci, ci și prin unile părți ale podgoriei unde sunt Unguri. Din Mad și locurile învecinate unde în tot-deauna e lipsă de lucrători și unde întregul an muncitorii mereu pot găsi de lucru, emigrează bărbați tineri și în putere. Și în zilele trecute poliția din Oderberg a deținut 18 emigranți din Zemplin, cari au plecat fără pașaport.

† Elena Raicu, mama bunului nostru amic Sava Raicu, a încetat din viață, în vârstă de 64 ani.

Despre această moarte, care pune în doliu numeroase rudenii, familia a dat următorul necrolog:

Subscripții, cu inima frântă de durere, aducem la cunoștința tuturor amicilor și cunoșcutilor, că prea iubita soție, mamă, soră, bunică, cumnată și soacră Elena Raicu n. Moisă, a încetat din viață, luni, în 9 Decembrie n. la orele 10 1/2 seara, în etate de 64 ani, împătâșită fiind cu sfințele taine ale maribunilor.

Inmormântarea va fi Mercuri, în 11 Decembrie st. n. la ora 1 d. a. în cimitierul gr. or. de Jos. — Fie-ți țerina ușoară și memoria binecuvântată! Mihail Raicu, soț; Sava, Ioan, Maria, Dimitrie, Luca, Isidor și Iuliana, fi și fice. Floare Otăcean n. Moisă, mătușe; Ilie și Iovanca, frate și soră; Hortensia, Aurel, Florica, Traian, Sava, Ionuț, Ilie, Victoria, Iulia, Romulus, Cornelia, Aurel și Cornel, nepoate și nepoți; Alexiu Măcean și Catița Moisă, cumnat și cumnată; Petru Ambrus, ginere; Elena Raicu n. Droucian, Iuliana Raicu n. Andreica,

Altă trupă teatrală nu era la Spa; pentru a amusa un public care să stea așa de lungi intervale, eram obligați de a varia în continuu repertoriul și studiul relurilor mele îmi răpea tot d'adauna timpul.

Seara, nevasta mea ședea în mica loje și o obțineam pentru dînsa.

De multe ori găseam în loge la dînsa pe Carolye. Dînsul părea că mă evită. Poate pentru că l'am refuzat de a merge cu el în societate.

Intr-o zi dînsul îi trimise un buchet de o frumusețe rară. Îl lua la o parte și-i zise cu totul sincer.

— Intenționez e bună și grațioasă, dar nu reîncepeți, vă rog. Gândiți-vă bine. Gândiți-vă că ceea ce nu e decât o curtozie între egalii d-voastră, pentru oamenii de felul nostru este un fel de datorie ce contractăm perzându-ne dreptul de a ne respecta pe noi înșiși-ne.

Dînsul păru mișcat și roși ușor strângându-mi mâna.

De atunci dînsul nu mai trimise flori. Intr-o zi trebuia să joc o piesă nouă înedită. Toți spuneau că voi avea un succes.

În acel moment se afla la Spa persoana dragă destul de mari și în lipsa altor distracții, mă ajutau la Teatru.

Elena Raicu n. Schiop, Elena Raicu n. Nădăban și Iuliana Raicu n. Bulboacă, nurori.

Matroană venerabilă, care a fost obiectul de afecțiune al soțului, al copiilor și nepoților săi iubiți, care a dat națiunii atâția bărbați harnici și prin viața ei laborioasă drept pildă a servit, Elena Raicu va fi petrecută la mormânt de regretele tuturor acelor cari au cunoscut-o.

Familiei în jale trimitem sincere condoleanțe. Dragostea ce li-o arată, tocmai cu acest prilej, amicilor numeroși, fie-le mângăiere în durerea mare pe care o îndură.

„România Jună” societatea academică social-literară a tinerimii universitare din Viena, s'a constituit pentru anul acesta academic în modul următor: președinte: cand. fil. Orest Procopovici; vice președinte cand. ing. Romulus Pop; secretar I: stud. techn. Demian David; secretar II: stud. jurist Teodor Nicol; cassar: stud. jurist Mihailu Jacobovici; controlor: stud. med. Laurențiu Luca; bibliotecar: stud. jurist Teodosiu Hinț; econom: stud. ing. George Cosma.

In pensie! Vice-colonelul Coloman Vavreckska, șeful garnizoanei din Arad, după cerere proprie a fost pensionat. M. Sa i-a acordat, din acest incident, titlul de colonel.

Societatea de lectură „Andrei Șaguna” din Sibiu invită cu toată onoarea la ședința publică ce se va ține Joi, în 29 Noembrie v. 1901 în memoria marelui arhiepiscop Andrei în sala cea mare a „Seminariului Andreian”. Începutul la 7 ore seara. Sibiu, în 21 Noembrie 1901. Comitetul. Marimonosele oferte în favorul societății se vor cita cu mulțumită în ziare.

Program: 1. „Deschiderea ședinței” prin președ. societății Dr. George Proca, prof. sem. 2. „Imn studențesc”, de T. Cernă, executat de corul societății; 3. „Cuvânt festiv”, rostit de Dimitrie Borcia, cleric în cursul al III-lea; 4. Paul Chinezul”, poezie de I. Neștescu, declamată de Octavian Stoica, pedagog cursul al III-lea; 5. „Poveste” de I. Komzak, executată de orchestra societății; 6. „Arta și Religionea” disertațiune de George Tulbure, cleric în cursul al III-lea; 7 a) „Pe orizontul departe”, de I. Mendelssohn b) „Până când țineam cu codrul”, de I. Măteiu, executate de codrul societății; 8. „Electorale”, poezie de I. Negruzi, declamată de George Tocitu, cleric în cursul I-ii; 9. „Poutporiu II-lea românesc”, de I. Murășan, executat de orchestra societății.

Buna voință ce dăzise mi arătau îmi mări popularitatea de care mă bucuram și meritul meu în ochii directorului.

În seara aceea dînsa pretexta o durere de cap, că nu poate să respire o atmosferă înădușitoare ca cea din teatru.

Cu sursul ei pe buze ea mi spunea că va aștepta în fotoliul ei acasă, povestirea succesului meu. Nu mă opusesi de loc, mai cu seamă din cauza căldurii ce era. Nu insistai de loc să mă acompanieze și pleca singur, lăsându-mi un buchet frumos de trandafiri albi, ce-l cumpărasem în oraș.

Ea îi puse într'un vas albastru, declarând că mirosul cel plăcut i-a făcut deja mai bine, mă îmbrățișe murmurând cu o voce dulce:

— La revedere, la revedere!

Dînsa mi făcu semn din mână, când mă scoborî jos în stradă.

N'aveam nici cea mai mică umbră de îndoială sau vre-o presimțire.

Din contra, mi ziceam:

— Ea a învățat în sfârșit să mă iubescă.

— Istorie veche, vezi zice d-ta.

— Fie, istorie veche.

(Va urma.)

Impăratul Germaniei în contra duelului. Se scrie din Berlin că Impăratul Germaniei va da curând un regulament care să mă stăvilească duelurile. Între altele, ca princip, se stabilește: Sunt casuri când a-nume ofense trebuie resbunute dar de aceea nu-i nevoie ca codicela cavaleresc să ajungă în conflict cu principiile religioase creștine. Regulamentul se va publica la anul nou.

Ligă contra duelului. Un mare număr de persoane din aristocrație și înalți funcționari din Viena au fondat o Ligă contra duelului. Măne se va publica manifestul acestei lige, semnat de peste 300 persoane, prin care se cer măsuri legislative contra duelului și instituirea de arbitri în afaceri de onoare.

Corul bisericii române din Budapesta invită la *Serata Festivă* ce o va aranja în memoria Marelui Arhiepiscop Andrei *Baron de Șaguna*, Duminecă, 2/15 Dec. 1901, în sala hotelului „Archiducele Stefan” (Akadémia-u. 1.) Oferte benevole în favorul fondului corului bisericesc se primesc cu mulțumită și se vor chita publice. Începutul la 8 ore seara.

Programa: 1. Imnul Marelui Andrei, de D. Cunțan, cor. 2. Discurs ocașional, rostit de Seb. Stanca, teolog abs. și stud. fil. 3. Serenadă, de C. G. Porumbescu, orchestră. 4. Dragostea Românilor, disertație de Dionisie Stoica, stud. fil. 5. Furtuna, de J. Dürner, cor. 6. Barbu Lăutarul, monolog de V. Alexandri, predat de V. Gael, stud. inr. 7. „Hora Sinaia”, marș de C. Mazalik, orchestră.

După producțiune urmează cină comună la carte.

Dr. Enea Drala avocat și-a permutat cancelaria advocațională la Murș-Oșorhei (Marosvásárhely), strada Kossuth Nr. 16.

Mare faliment. Jidanul Guttman Arnold din Neoplanta, un mare negustor, a dat faliment, lucru care a produs mare senzație, căci magazinul lui de coloniale era unul din cele mai mari din țeară. Pasivile trec peste 300.000 coroane. Foarte mulți simt efectul căderii, mai ales banca „Ujvidéki Takarékpénztár”, care a fost angajată cu mari sume. Sunt de așteptat încă întorsături extraordinare în această afacere.

Explosie. Se anunță că o explozie mare s'a întâmplat în mina de cărbuni de lângă Petroșeni, care e proprietatea societății acționare din Salgótarján. În gara ocnă, unde s'a aprins gazul, lucrau optsprezece oameni. Dintre aceștia 5 au murit numai de cât ceilalți cinsprezece au fost grav răniți cu deosebire opt lucrători au fost grav răniți, așa încât probabil toată viața vor rămănea ologi. Explosia a provenit din păcătoasa negrijă a unuia dintre muncitorii. În minele de cărbuni nu-i permisă adică a se folosi de cât lampa de siguranță a lui Damis, și lucrătorul păcătos, care de altfel a căzut și el jertfa catastrofei, a aprins țigărele. Lângă cadavrul lui au aflat țigărele și chibriturile. Probabil că lucrătorul va fi fost beat căci chiar cu o zi înainte au serbat băieții cu mare alaiu ziua Borbalei. Cadavrele și răniții au fost transportate la Petroșeni.

Tipurile din scrierile lui Zola. Un mare aderent al scrierilor lui Zola a avut răbdarea nu numai să citească tot ce a scris marele naturalist, dar s'a apucat să facă și o statistică a tipurilor create de Zola. Sunt cu totul 1200 tipuri cari joacă roluri principale în scrierile lui Zola, ceea ce dovedește, fără îndoială nu numai curiozitatea aderentului, dar și fantasia lui Zola.

Varietăți.

Frumosul Țar. Frumosul Țar a fost Nicolau I, care pe acea vreme era considerat cel mai svelt bărbat al împărăției. Damele din aristocrația rusă cu adevărat să prăpădeau pentru frumosul Țar. Nu odată se putea auzi în cercurile înalte exclamări:

— Ah, ai văzut pe Țarul eri în unii-forma căzăcească!?

— A fost răpitor.

Frumosul Țar era susceptibil pentru astfel de omagi. A prețuit mult frumusețea bărbătească, i-au plăcut și lui soldații svelți, robuști, dar nu putea să sufere mutrele sclivisite. S'a întâmplat că odată plimbându-se cu trăsura în strada Newski, din Petersburg, i-a venit în cale un domnișor îmbrăcat după ultima modă franceză; tinărul se plimba îngâmfat pe trotuar. El purta o pălărie scilpicioasă cu margini late în forma unei căpățini de zahăr, un palton larg, dar numai până la mijloc, pantaloni în forma unui trombon și ghețe galbene, înguste dar lungi. Pe degete avea o sumedenie de inele ear din butonieră îi atârnav o sumedenie de lanțuri scurte. Cum a văzut Țarul pe caraghiosul domnișor, a oprit trăsura și pe cavaler, care adânc complementând s'a apropiat de puternicul domn. Țarul măsurându-l odată cu ochii, l'a întrebat, simbind:

— Cum te cheamă, tinere domn?

— Sunt Iakoview, al Măiestății Tale umilit și fidel supus.

— Ei domnule Iakoview, vin'o numai aici lângă mine.

Cavalerul, în teribilă perplexitate și spăriat, s'a supus. Ear Țarul spuse visitivului să măne acasă. Sosind apoi, luă de braț pe dl Iakoview și-l duse să-l arate țarinei.

— Uite, îți prezint pe umilitul și credinciosul nostru supus dl Iakoview. Să vezi și tu ceva frumos. Ei, d-le Iakoview, arată-te — în față!

Cavalerul stătea mut și tremurând.

— Ei, acum dintr'o parte... Acum din spate... Și te învârtă așa, ca să-ți sune lăntșoarele.

Țarul comandă și bietul domnișor trebui să sară, să miște la poruncă. În cele din urmă, țarinei îi fu destul cu gluma; îi făcu deci semn că poate pleca.

Țarul îi mai striga însă: — Foarte frumos a fost iubite Iakoview, când vei mai avea o asemenea haină frumoasă, să ne faci plăcerea a ne-o arăta. Adio.

ULTIME ȘTIRI.

Haga, 16 Dec. Burul, care a adus în Europa știrea despre sebiatică cu care Englezii tratează pe Burii din tabăra dela Graspan, este și acum în Holanda. Numele lui este însă ținut și acum în mare secret, ca nu cumva Englezii să se resbune asupra familiei lui, care este și ea prizonieră a Englezilor. Dr. Sielhoff, medic vestit, asigură pe onoarea sa că Burul susține și știe dovedi tot ce s'a vestit despre crumimile Englezilor.

A V I S.

662 2-3

Un scriitor poate căpăta aplicare în cancelaria advocațională a lui Dr. Pavel Jurma, avocat în Buziaș.

Editor Aurel Popovici Barcianu.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.

3019/1901 tkvi.

Arverési hirdetménykivonat.

A m. radnai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Manyan Auréli, Kaufmann Béla és a „Victoria“ tak. és hit. intézet aradi czég végrehajtóknak Deák Trandafir végrehajtást szenvedő ellen 212 kor. 12 fl. tőkekövetelés és árulékai iránti végrehajtási ügyében a m. radnai kir. jbiróság területén lévő a tótváradi 54. sz. tjkvben A. I. 1—6 rsz. 115—116, 574, 834, 979, 1043, 1136 hrzi sz. beltelek és külsőségre 1852 korona, a tótváradi 125. sz. tjkvben A. I. 1—5 rsz. (268—269) 507, 816, 975 és 1425 hrzi sz. beltelek és külsőségek Deák Trandafirreltő részére 206 kor. s a tótváradi 124. sz. tjkvben A. I. 1 rsz. 265, 266 hrzi sz. egész beltelkes házra 320 kor. s az ugyan ezen tjkvben A. I. 2—9 rsz. 452, 508, 611, 720, 815, 974, 1417 és 1434 hrzi sz. külsőségből Deák Trandafir jutalékára az árverést 293 kor.-ban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1901. évi december hó 28-ik napján délelőtt 10 ó. akor Tótvárads községi házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek e bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt M. Radna, 1901. évi október hó 18-ik napján.

A m. radnai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Polgár, s. k.
kir. albiró.

664 1—1

4764/1901 tkvi.

Arverési hirdetménykivonat.

A „Mureşanul“ tak. és hitel intézet, „Lipovana“ tak. és hitelintézet és a soborinai tak. pénztár végrehajtóknak Pareán Alexa és neje végrehajtást szenvedő elleni 84 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a m. radnai kir. jbirósága területén levő a szelistyei 38 sz. tjkvben A. I. 1 rsz. 82 hrzi sz. egész beltelkes házra 740 kor. s az ugyan ezen tjkvben 167, 192, 227, 271, és 331 hrzi sz. foglalt ingatlanból Pareán Alexa és Mihai Floare jutalékára az árverést 358 kor.-ban ezenel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1902. január hó 4-ik napján d. e. 12 ó. akor Szelisye községi házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170.

§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

M. Radna, 1901. évi október hó 23-án a kir. jbiróság tkvi hatósága.

Polgár s. k.
kir. albiró.

683 1—1

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Tribuna Poporului“ următoarele opuri:

Din „Biblioteca noastră“

se află următoarele numere:

Nr.	Titlu	Cor. nr.
3-4	Versuri și proză, de G. Coșbuc	—56
5	Fabule alese, de Gr. M. Alexandrescu	—28
7	Intocmai, comedie franceză într'un act, de Zotti Hodoș	—28
8-9	„Istoria Țiganilor“, de Octav E. Lecca	—56
10	„Convorbiri pedagogice“ de E. Hodoș	—28
11-12	„Căntece bănățene“, de E. Hodoș	—56
13	„Căntece cătănești“, de E. Hodoș	—28
14	„Copiii de găsit“, snoave, legende, de G. Crăciunescu	—28
15-17	„Numiri de localități“ cu mai multe ilustrațiuni, de Iosif Bălan	—84

Alte scrieri diverse.

„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a a școlilor populare, de Damascin Medre, învățător; aprobată de Van. Consistor, ilustrată cu cărți geografice	—70
„Lupta pentru drept“, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de T. V. Păcățeanu	2.—
„Judecătorile cu jurați“, de Teodor V. Păcățeanu	—80
„Libertatea“, de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu	2.—
„Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. V. Păcățeanu	4.—
„Caractere morale“, exemple și sentințe culse din istoriile și literaturile populare vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov	2.50
„Războiul pentru neatarnare“, de G. Coșbuc	1.—
„Vieritul“, de Petru Vancu	1.—
„Teoria Dramei“, de Dr. Iosif Blaga	3.60
„Juvenilia“, de Sextil Pușcariu	1.60
„Pribeag“, de Ioan Iosif Scoopul	1.50
Instrucțiunile populare despre „Datorințele și Drepturile purtătorului de dare“, edate de Wilhelm Niemandz	1.20
„Ioan Botezătorul“, tragedie în 5 acte și un preluđu, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu, după Hermann Sudermann	2.—
Henric Ibsen „Zina Invieret“, Epilog dramatic în 3 acte, traducere de Il. Chendi și C. Sandu	1.—
„Zece ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890—1900 de Ilacu Chendi	1.—
„Poesii“, de Maria Cunțan	1.50
„Musa Someșan“, doine și căntece populare de Iuliu Butnariu Sălăuțanu	—30
„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănățean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	—40
„Vatra părăsită“, de Ioan Slavici	1.50
„Istoria literaturii române“ în secolul al VIII-lea. Vol. I. și II., de N. Iorga	20.—
„Mic Catechism“, de Silvestru M. Andreovici	—30
„Monografia“ comunei bis. gr. ort rom. a sântei adorm. din cetatea Brașovului, de Bartolomeu Băulescu	4.—
„Drepturile și datorile învățătorilor (invățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române dela școlile populare, elementare, superioare și civile; pentru elevii și elevele dela preparandii și dela cursurile pentru asile de copii; pentru senate școlare (seane școlare, eforii) confesionale; pentru preoți, direcțiuni școlare, autorități bisericești, susținători de școli; pentru inspectorate confesionale diocesane și pentru antistii comunale. Pe temelul legilor, regulamentelor, ordinașunilor, instrucțiilor, hotărârilor și decisiunilor principiare. Scrisă și compusă de Dr. Mihai Szabó, inspector regesc al comitatului Torontal. Tradusă de Eugen Zaslo, profesor	5.20
„Amicul Poporului“, îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuiculescu, pretor	1.—
„Ulpe de repaus“ de Sorecovă. Un drăgălaș volum de schițe și folje	2.—

La comanda să se mai adaugă de fiecare op 10 fleri spese postale.

— Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Banca generală de asigurare mutuală.**„TRANSILVANIA“**

423 61—

ÎN SIBIIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinașunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichis, Eibor, Oitnad, Caraș-Severin, Timș și Torontal

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

„Nădlăcana“

institat de credit și economii, societate pe acșii în

NĂDLAC (Nagylak) comitatul Cienadului.

Fondată la 1897 cu un capital social de 100.000 coroane în 1000 bucăți acșii à 100 coroane.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipototecară; credite pe obligașuni cu cavenșii și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribușia erarială; ear deponenșii primesc după banii depuși 5% interese.

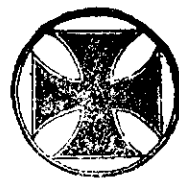
545 —38

Direcșiunea.

Cruce duplă electro-magnetică

vindecă și inviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulașunii sângelui, anemie, ameșeșii și tuiutori de ureche, bășeșie de inimă, sgârșciuri de inimă, asma, avzul greu, sgârșciuri de stomac, lipsa pofei de mâncare, răceală la mâni și picioare, reuma podagră ischias, udulul în pat, influinza, în somnia epilepsia circulașia neregulată.

lată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Inșușirea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe departe vindecă cu succes boalele aștătoare, eară pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atenșiune e a se da împrējurărei că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse în toate părșile lumel cari preșnesc cu malțumire invenșiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45-zile nu se va vindeca i-se retrimite banul.

Unde ori-ce încercare s'a constataș zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atenșiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciașul-Volta“ atăș în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja iefinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

624 34—50

Preșul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Preșul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copii și femei de constitușie foarte slabă.

Expedișie din centru și locul de vânzare pentru țearș și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadășz 42. X
Colșul str. Kálmán.